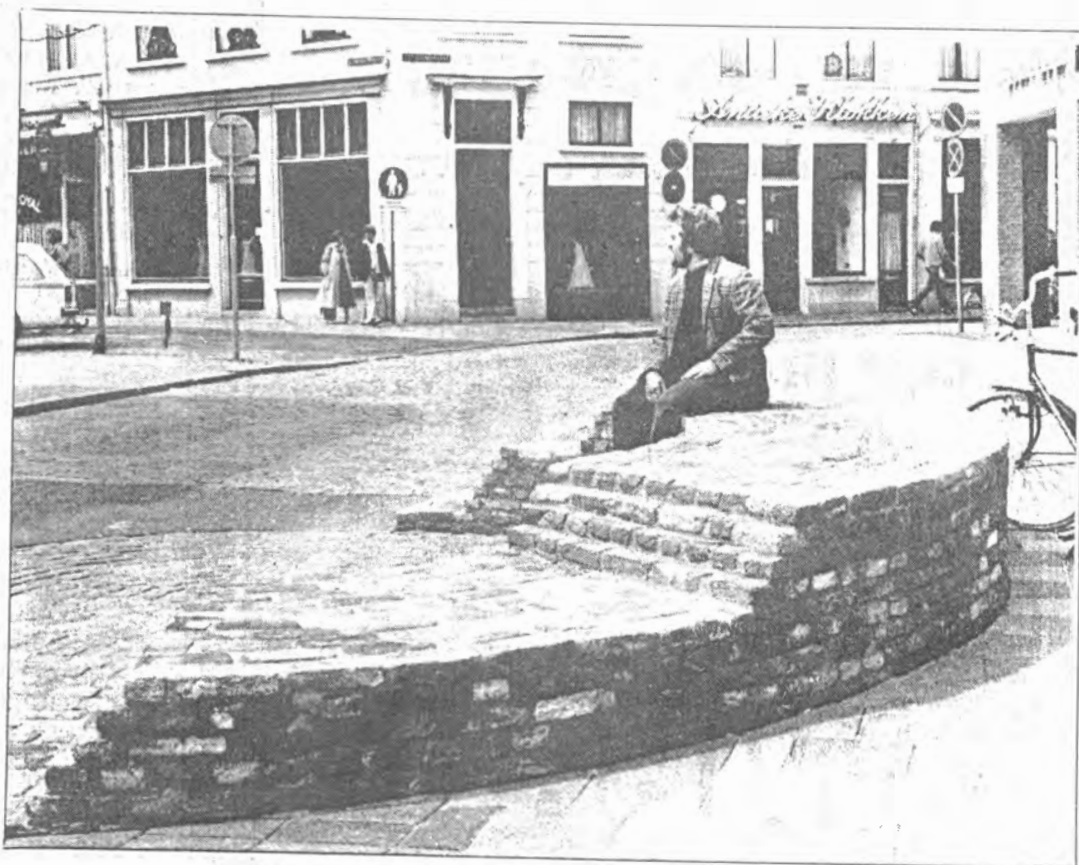

Archeologen mogen de oude stadstorens rond Breda herbouwen

ARCHEOLOGIE was in 1981 in Breda natuurlijk geen onbekend begrip, maar het was wel tamelijk moeilijk om duidelijk te maken dat een historische stad als Breda toch eigenlijk niet buiten een eigen stadsarcheoloog kon. De eerste stadsarcheoloog, drs Renée Magendans, mocht een jaar lang 'op proef' komen om aan te tonen dat stadsarcheologie een zaak van systematische aanpak was. 'Wij van de krant' moesten er voor zorgen dat zij in Breda bleef. Wij schreven danook tamelijk veel over haar en over haar werk.

Die aandacht had uiteindelijk toch enig succes. Ik herinner mij dat zij de gelegenheid kreeg om opgravingen te verrichten in de Waalse Kerk. Het resultaat van die arbeid werd in het Stedelijk Museum getoond onder het motto 'Een jaar stads-kernarcheologie in Breda'. De Bredanaars voor wie archeologie de aanduiding was voor een groep tamelijk diepgravende hobbyisten, zijn bij het zien van die tentoonstelling wel een beetje wakker geschrokken. Je zag ze denken, „als dat allemaal in de grond zit, dan zit er langzamerhand meer geschiedenis onder dan boven de grond”. Dat was overigens ook de boodschap die de archeologen in Nederland de gemeentelijke bestuurders voorhielden. Die hadden vele decennia lang het principe gehuldigd dat zij meer dan genoeg werk hadden aan het behoud van monumenten die zich zichtbaar boven de grond bevonden.

• De helft van de weer opgemetselde stadspoort aan het Gasthuiseinde. — FOTOHANS CHABOT

WOENSDAG 26 NOVEMBER 1986

DE STEM
VAN STADEN STREEK